Woensdag 1 Maart 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4145

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 2.00 per maand [Aruba *f* 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers *f* 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Aruba Trouw aan Oranje

Kinderhulden in Oranjestad, Santa Cruz, San Nicolas en op de Lago.

„Mogen wij uw Koninklijke Moeder niet ons ALLER moeder noemen"? vraagt Oranjestads Pastoor Bartel.

„De Arubanen hebben in hart en bloed geërfd de sterke verbondenheid aan het Vorstenhuis", aldus Gezaghebber Wagemaker in zijn rede.

Het imposante bezoek aan de Lago.

1400 Kinderen uit 30 Natiën zingen de Prinses te San Nicolas toe.

Loods Maarten Noots visservloot vaart versierd langs de Arubaanse kust.

Toen Luitenant Kolonel van der Laan op een holletje de hoek van Hato's stationsgebouw kwam omdraven was het moment aangebroken, waarop Hare Koninklijke Hoogheid gistermorgen vroeg vertrekken ging om een bezoek te brengen aan het gebiedsdeel Aruba. Dit was het eerste bezoek der historie dat een Kroonprinses van Oranje aan dit eiland bracht. Talloze scholen hebben haar hulde gebracht, een menigte mensen maakte haar opwachting bij de Prinses, en een lange en indrukwekkende rondrit werd gemaakt over het terrein van de Lago, naar men zegt 's werelds grootste olieraffinaderij.

In zeven vliegtuigen vertrok het gezelschap, dat behalve uit Hare Koninklijke Hoogheid en Zijne Excellentie den Gouverneur, bestond uit een groep van autoriteiten, burgerlijke zowel als militaire. De Prinses reisde in het vliegtuig van de K.L.M., de „Meeuw", waarin Hoogstderzelve ook van Miami naar hier gekomen was en dat evenals toen bestuurd werd door Vlieger Hakkenberg. Bovendien vertrokken nog een parachutistenvliegtuig, een gevechtsvliegtuig en een viertal andere krijgsvliegtuigen. De voor het vroege uur betrekkelijk velen die waren toegestroomd om Hare Koninklijke Hoogheid te zien, bleven dan ook na het vertrek staan, want de luchtvloot bood toen zij het luchtruim gekozen had een indrukwekkende aanblik.

Na weinige minuten was het eiland Aruba al in zicht. Het met Curaçao belangrijkste gebiedsdeel bood uit de lucht een fleurige aanblik. Duizenden stonden rond het vliegveld samengepakt, de gehele weg naar Oranjestad was één file automobielen, vlaggen wapperden van kerktorens en huizen. Maar daar daalde de vloot reeds, op Aruba's grond. Statenleden (die naar afscheiden bij de ontvangst op Curaçao niet aanwezig waren geweest bij gebrek aan voorrangsvergunningen voor de terugreis: Dr. Arends had trouwens bericht hiervan getelegrafeerd), landraden, rechters, geestelijkheid en zusters, frères en afvaardigingen van scholen en die allen met vlaggen en wimpels, het was een aanblik, zoals de Amigoe-man nog nimmer had medegemaakt.

Gezaghebber Izaak Wagemaker stapt al op de Meeuw toe om zijn opwachting te maken bij de Kroonprinses. Het koor onder leiding van een frère speelt het Wilhelmus en de erewacht staat in het gelid om geschouwd te worden. Deze stond onder commando van Luitenant Hamelers en bestond uit Schutters en Noordamerikanen. Hare Koninklijke Hoogheid, geheel in het wit gekleed en met een ruiker bloemen die Haar door Ilse Craane was aangeboden, liep langs de troepen en wij hadden het gevoel, dat zulk een inspectie door een vrouw toch veel aardiger is dan wanneer een krijgsman dit doet. Het is zoveel menselijker, zoveel hartelijker, zoveel echter.

Met Hare Koninklijke Hoogheid wandelen mede de Gouverneur, de Gezaghebber en Commandant Climent van de Noordamerikaanse heirscharen, alsmede Luitenant ter Zee 1e klasse Kruk, die Oudst Aanwezend Zeeofficier op Aruba is.

Fantastische aanblik van de vissersvloot.

De aanblik op het vliegveld was schitterend. En deze aanblik werd nog verhoogd door de gehele Arubaanse vissersvloot, die op de rede lag en welker masten met vlaggen en oranje wimpels versierd waren. Weldra zouden deze tientallen boten en bootjes een nog sierlijker indruk maken, toen zij gingen varen. Loods Maarten Noot en Henry Eman verdienen lof voor de regeling ervan.

Dit geschiedde alras, want na de inspectie had een troepenschouw plaats op de hoofdweg, waar al weer vele honderden mensen stonden. In een speciaal gebouwde loge namen de Prinses en Haar onmiddellijk gevolg plaats. De parade stond onder leiding van Luitenant Kolonel Vont van de Noordamerikanen. Behalve de Noordamerikanen marcheerden evenwel ook de schutters voorbij. Het was een fraai gezicht en Hare Koninklijke Hoogheid liet hoogstderzelver tevredenheid dan ook duidelijk blijken.

Maar er stonden meer punten op het rijke programma. Het programma van Aruba, dat dienen wij vooraf te zeggen, was zeer deskundig samengesteld. Het programma liet gelegenheid om van tijd tot tijd even op adem te komen, terwijl toch geen enkel belangrijk punt verzuimd werd. De hoge bezoekster moet, nu het programma is afgewerkt, een zeer goede indruk van Aruba hebben verworven, zowel wat bijvoorbeeld de industrie betreft, alsook het onderwijs, de katholieke jeugdorganisaties, de culturele instellingen en niet te vergeten van het landschap van dit zo aan afwisseling rijke eiland.

„Aruba trouw aan Oranje" was het opschrift van een ereboog, zoals er zo vele in de hoofdstad Oranjestad stonden opgesteld. Andere luidden „Aruba en Oranje één", „Tot weerziens in Holland" was een andere in de zg. Nederlandse buurt, „Leve Prinses Juliana", „Oranje Boven" e.d. waren op vele plekken over het gehele traject te zien.

De stoet zette zich alras in beweging. Voorop een motorcombinatie, daarna een automobiel met de Heren Van der Laan en Venema, hierna de open automobiel waarin Hare Koninklijke Hoogheid met den Gouverneur gezeten was (alleen omstreeks het middaguur werd in een dichte auto gereden in verband met de felle zon), daarna weer politie, vervolgens een automobiel waarin de Heer en Mevrouw van Tets gezeten waren, de Gezaghebber en de adjudant van den Gouverneur. Hierna volgde weer een volgautomobiel met den Algemeen Militair Commandant en de Oudst Aanwezend Zeeofficier en den Adjudant der Prinses, vervolgens drie Persauto's en tenslotte nog een motorcombinatie van de politie. Behalve de Curaçaose bladen, die mensen naar Aruba hadden gestuurd, de Curom en een leger van fotografen, was ook het Arubaanse dagblad „Aruba Post" aanwezig. Mevrouw Vredeveld schreef het Nederlandse gedeelte van dit blad en Mevrouw Schoenmakers, een Noordamerikaanse die echter met een Nederlander gehuwd is, het Engelse gedeelte. Een charmante noot in het Curaçaose krantenleven, dat nog nimmer door dames vertegenwoordigd was geweest. Wij willen van de gelegenheid gebruik maken om den Heer van Erp, commandant van de Arubaanse politie, en allen manschappen hartelijk dank te zeggen voor de verleende bijstand aan de Pers, die werkelijk niets te wensen heeft overgelaten. Met name noemen wij de motorcombinatie die de stoet sloot alsook de Heren agenten die hier en daar op post stonden en al het mogelijke hebben gedaan om ons krantenwerk te vergemakkelijken. In de ontvangstzaal van de Margrietkazerne bleek de grote waardering van Hare Koninklijke Hoogheid, toen Zij zich door den Gouverneur naar de krantenmensen liet brengen en deze vroeg, of zij wensen hadden of klachten en of alles naar wens geschiedde. De krantenmensen hebben niet anders kunnen doen, dan Hare Koninklijke Hoogheid te verzekeren dat de medewerking van hoger en laag politiepersoneel en andere instanties voortreffelijk was.

De versiering.

De rit door Oranjestad liet zien, hoe men met een sobere versiering toch veel kan bereiken. Verschillende vreemde vlaggen verleenden een aardige aanblik. Daar was de meer bekende Venezolaanse vlag, doch daar wapperde ook de vlag van de Libanese Republiek en de weinig geziene vlag van Friesland. Daar was de met levend groen en sinaasappelen versierde katholieke kerk van Oranjestad, en daar was de vissersbuurt, waar wimpels over de houten hutten gespannen waren. Daar stonden de beter gesitueerden op de balcons van hun villa's, maar daar stond ook de volksvrouw met haar boreling op de arm. Daar was het mooi versierde Douanekantoor of de Centrale Post van het Rode Kruis, maar daar waren ook de kleine woningen, die versierd waren. Een buitengewoon mooi versierde straat was de Julianastraat en bijvoorbeeld de Tivoli-club waar Dr. Arends stond opgesteld met de vlaggende leden van de club en Cerrita Oduber die bloemen aanbod.

De jeugd van Oranjestad zingt.

Bij de schitterende Julianaschool stonden wel een duizend kinderen opgesteld. Behalve de eigen kinderen waren ook de kinderen van de R.K. Jongensschool, de R.K. Meisjesschool hier samengekomen. Allen waren met oranjestrikken versierd. Frères en Zusters Dominicanessen van Voorschoten stonden erbij. Marietje Grootveldt bood bloemen aan en onder leiding van Frère Henricus werden liederen gezongen, die door de Prinses ontroerd werden aangehoord. Elke keer blijkt weer hoe gaarne de Prinses kinderen ziet en kinderen hoort. De Gouverneur heeft een zwaarder stem dan de Prinses en zo moest Zijne Excellentie namens Hare Koninklijke Hoogheid dank zeggen en verklaren, dat Prinses Juliana van oordeel was, dat alle schoolkinderen de gehele week verder vrij zouden hebben, omdat de kleine prinsesjes in Canada thans ook vrij waren. Een oorverdovend gejuich steeg op. Cadeaux werden aangeboden bestaande uit drie armbandjes voor de kleine prinsesjes, gemaakt van goud en ingelegd in schildpadhuid. Zij zijn vervaardigd op Aruba zelf door A. C. Fingal. Lientje Pietersz was de gelukkige, die alles aan de Prinses mocht aanbieden. Namens het Mariacollege werden ook drie gouden armbandjes aangeboden met de inscriptie Recuerdo en Amor. Het St. Dominicus-college schonk drie schilderijen volgens inlegwerk schilderingen van Aruba. Dan was er nog de la Salleschool, die een stel presenteerbladen schonk welke gemaakt waren als de schilderijen van het St. Dominicuscollege. Deze presenteerbladen bleken buitengewoon mooi te zijn, zoals wij de Prinses hoorden zeggen. Tenslotte bood ook de St. Rosaschool cadeaux aan: drie schilderijen, handtekeningen in olieverf naar de natuur.

Onderweg naar de stad was de Prinses al opgehouden bij de mooi gebouwde Caribe Sportclub, welker leden een erewacht hadden gevoerd. Nidja van Meeteren bood hier een insigne met bloemen aan. Aardig was het te bemerken, hoe de Prinses terstond nieuwsgierig naar het cadeautje alles wat Zij kreeg, terstond ging openmaken. Een aparte auto reed mede in de stoet om alle geschenken te dragen. Leuk was het hoe bij de St. Rosaschool en het Mariacollege de kinderen riepen en juichten. De bewaarschoolkinderen zaten op de grond te wachten en de Prinses liet de automobiel met opzet heel langzaam rijden, zodat allen de toekomstige Prinses goed konden zien.

In de Nassaustraat stond een haag van mensen. Ook was hier een versiering aangebracht, waardoor de aanblik zeer feestelijk was.

IN HET SAN PEDRO HOSPITAAL

De Prinses vergat de tijd, toen Zij bij de zieken was.

Bij het San Pedro-hospitaal begon de Prinses haar eigenlijke bezoeken. Buiten stond de fiere Transportcolonne van het Rode Kruis ter inspectie opgesteld, binnen hield Pastoor Bartel de volgende toespraak:

Koninklijke Hoogheid,

Eerbiedig maar daarom niet minder hartelijk moge ik Uwe Koninklijke Hoogheid, mede uit naam van alle zusters hier en zieken, van ganser harte welkom heten, nu wij het hoge nooit gedachte voorrecht hebben de Kroonprinses van ons zo dierbaar Oranjehuis in ons Hospitaal San Pedro di Verona te mogen ontvangen.

Wat Uwe Koninklijke Hoogheid hier zult zien op Uwe vluchtige rondgang is natuurlijk niet een hypermodern Hospitaal zoals wij die kennen in grote landen en steden, zoals U en wij die kennen vooral in ons zo mooie en dierbare Nederland!

Maar de wereldbekende Nederlandse netheid en properheid, de zichzelf geheel en belangeloos offerende liefde vooral zult U ook hier terugvinden, waar Nederlandse vrouwen dag en nacht werken en haar leven geven voor haar lijdende medemens.

En hoe in dit kleine hoekje Nederland de mooie naam van Nederland wordt hooggehouden, moge blijken uit de brieven die de zusters nog wel eens mogen ontvangen van dankbare patiënten uit alle delen van de wereld, die hier, ver van familie en vaderland, een liefderijke verpleging en moederlijke verzorging vonden.

Koninklijke Hoogheid, sta ik hier mijn zusters te prijzen? Ik weet dat zij mij straks zullen zeggen: Pastoor, hoe kon u nu zoiets zeggen.

Maar Koninklijke Hoogheid, ik weet dat U straks, moge het heel spoedig zijn, alles aan Uwe Koninklijke Moeder zult vertellen. En te weten dat door Haar eigen Dochter dit zal verteld worden aan onze zo geliefde Koningin, is voor de zusters de grootste voldoening.

Geen groter voldoening toch voor een kind dan te weten dat Moeder van zijn werken weet en tevreden is.

En mogen wij Uwe Koninklijke Moeder niet ons aller Moeder roemen. Moge ik Uwe Koninklijke Hoogheid daarom nogmaals van ganser harte danken voor de hoge eer die U ons wel wilt bewijzen en U nogmaals eerbiedig welkom heten.

Milda Arends en Guelda Maruch boden bloemen aan en onder geleide van Pastoor Bartel en Moeder Priorin Wynanda bezocht de Prinses eerst de ontvangstkamer en vervolgens alle afdelingen van het ziekenhuis. Als bestond er geen tijd meer en als was er geen bewegingloze Jhr. van Tets meer om tot spoed te manen, wandelde de Prinses door alle zalen, praatte hier en koutte daar. Inmiddels stond Dr. Adriaan F. Dussenbroek, directeur van het Militair Hospitaal en voor deze ene dag tevens benoemd tot Lijfarts van Hare Koninklijke Hoogheid (op Curaçao is dit Dr. Aars), voor zijn pas gereed gekomen Militaire Hospitaal, dat na het ziekenrapport van de dag tevoren zeer vol was geworden. Dit hospitaal is een buitengewoon mooie inrichting, die later bestemd zal worden voor t.b.c.-fadeling. Ook hier werden bloemen aangeboden en ook hier weer dezelfde menselijke belangstelling van de Prinses.

EEN DRUKKE ONTVANGST.

„De schoonste dag in Aruba's Geschiedenis" (Wagemaker).

Vóór de ontvangst in de Margrietkazerne begon toefde de Prinses een wijle in het Gouverneurshuis, waar voor deze gelegenheid speciale schildwachten waren opgesteld. Fier wapperde de ballenvlag van de woning. De Gezaghebber zag wel in dat ook de gewone lieden wel een weinig rust mocht genieten en noodde vriendelijk alle inzittenden van alle volgauto's op een kop koffie aan huis. Een geste die door allen wel dubbel gewaardeerd werd, gezien de omstandigheden.

In de Margrietkazerne was alles inmiddels voor de ontvangst in gereedheid gebracht. De vlaggen van de Verenigde Landen sierden de muren. De wapenschilden van Nederland, Suriname, Curaçao en Batavia hingen daartussen, waarbij het wonderlijke is, dat hoe dikwerf die zogenaamde wapens van Suriname en Curaçao thans ook vertoond worden, dit de wapens niet zijn om de eenvoudige reden, dat indertijd is uitgemaakt, dat alle staatsdelen hetzelfde wapen hebben, nl. de Nederlandse Leeuw. Een lange file van mensen beidde het ogenblik om toegelaten te worden. Krijgslieden en nonnen, geestelijken en ambtenaren, frères en afvaardigingen van comité's en verenigingen stroomden vervolgens

Het nieuws van vandaag.

Er zijn weer heel wat belangrijke dingen gaande in de wereld: In Europa, in de Stille Oceaan en in dit werelddeel.

Rusland heeft zijn vredesvoorwaarden gesteld aan Finland. De radio van Moskou maakte gisteravond bekend, dat de Russische Ambassadeur in Zweden, Mevrouw Alexandra Kollontay, de eisen overhandigde aan den Finsen staatsman Juhu Kusti Paasikivi. In het kort komen de Russische voorwaarden, waarmede Groot Britannië zich accoord verklaarde, hierop neer: 1) Finland moet ogenblikkelijk de militaire verrichtingen stopzetten en de betrekkingen met Duitsland verbreken; 2) alle Duitse troepen en schepen in Finland moeten worden geïnterneerd, desnoods met Russische hulp; 3) indien Finland hiermede overeenstemt, is Rusland bereid ogenblikkelijk een vredesverdrag te sluiten. Als dit alles is wat Rusland eist, dan is dit de mooiste kans voor Finland. Want er wordt niet gesproken van bezetting door Russische troepen of andere strenge maatregelen. Intussen is de slag van Pskov in zijn laatste phase gekomen. Nog 250 plaatsen werden gisteren door het Rode leger in het gebied om deze belangrijke stad bevrijd. En in Italië hebben de Duitsers met alle beschikbare kanonnen het vuur geopend op het Geallieerde strandhoofd ten Zuiden van Rome. Twee pogingen om door te breken werden reeds afgeslagen, maar men verwacht een nieuwe grootse poging der nazies om er een overwinning te forceren.

In de Stille Oceaan zijn Geallieerde troepen geland op de Admiraliteitseilanden, ten Westen van de Bismarck Archipel. Op het eiland Los Negros is reeds het belangrijke vliegveld Momote veroverd. MacArthur kwam er persoonlijk een kijkje nemen en verklaarde, dat nu het einde van de strijd om de Bismarck Archipel in zicht is. Ongeveer 50.000 Japanners komen hiermede in een val te zitten.

Voor de overwinning der Brits Indische en Afrikaanse troepen aan het Arakan-front in Birma heeft Admiraal Louis Mountbatten een dagorder uitgegeven. Hij zeide, dat de Japanners deze klap niet licht zullen vergeten.

En op het Westelijk Halfrond, in Argentinië, is de zoveelste opstand binnen de laatste tien maanden uitgebroken. Het is niet duidelijk hoe de toestand er precies is, omdat de Argentijnse censuur niet veel doorlaat. Het schijnt echter, dat de leider van de revolutie, een zekere Kolonel Duco, niet veel succes heeft gehad. Maar de mogelijkheid bestaat, dat de beweging zich zal uitbreiden en dat andere groepen — de marine misschien — van de gelegenheid gebruik zullen maken om hun slag te slaan.

voorbij. Allen kregen een handdruk van de Prinses, velen ook een vriendelijk woord. Het Bestuur van het ANV bood een klompje Arubaans goud aan in een doosje van qui (hard hout), Louis Posner bood een gedenkprenten Curaçao-Nederland aan. Andere geschenken waren Indiaanse poppen, „Aruban Annals", kleedjes en vele bloemstukken. Moeder Vicaria Candida bood kinderkleren aan.

Alras begon toen het noenmaal waarvoor een 150 gasten waren uitgenodigd. Aan tafel bij Hare Koninklijke Hoogheid zaten o.a. Ds. en Mevrouw Alers, Pastoor Bartel, Commandant Climent, Dr. en Mevrouw Harmsen, Dr. en Mevrouw Elooi Arends, de heer Smith.

De Gezaghebber hield een rede, waarin hij zeide:

Koninklijke Hoogheid,

Deze dag is voor ons kleine doch niet onbetekenende eiland de schoonste in zijn geschiedenis. Mochten wij eerst Uw Koninklijken gemaal, Prins Bernhard in ons midden begroeten, thans is de vurige wens, die leefde in de harten van de Arubanen, in vervulling gegaan en mogen wij Uwe Koninklijke Hoogheid zelf in ons midden hebben. Wij heten U met al de liefde en verknochtheid, die in ons leeft voor het Oranje Huis, hartelijk welkom op Aruba. De Arubanen, afstammelingen van oud-Hollandse pioniers hebben in hart en bloed geërfd de sterke verbondenheid aan dat Vorstenhuis en doen daarin niet onder voor elken anderen rechtgeaarden Nederlander.

Voor hen is Oranje het plechtanker van hunne saamhorigheid met het Moederland. Wij gevoelen ons gelukkig en trots, te mogen leven onder onze fiere Vlag, die ook voor ons is het symbool van vrijheid en onafhankelijkheid en die ons zó eigen is dat hij behalve aan de nationale hoogtijden en feestdagen ook uitdrukking geeft aan onze blijdschap en trouw in het familie leven.

„Hollands Vlag gij zijt mijn glorie, Hollands Vlag gij zijt mijn lust" wordt ook hier uit volle borst gezongen. En nu is Uwe Koninklijke Hoogheid hier gekomen en heeft daarmede het verre Moederland zo zeer nabij gebracht en al de gevoelens verlevendigd, waarin wij ons zo dankbaar verblijden.

Uit hetgeen wij lazen en hoorden, vooral het door Uwe Koninklijke Hoogheid gesproken woord over de radio deed de wens steeds sterker in ons groeien: „Och dat Haar Koninklijke Hoogheid toch eens hier kwam". En nu is dit alles werkelijkheid geworden.

In Haar laatst gehouden radiorede herinnerde Uwe Koninklijke Hoogheid ons volk aan het grote voorrecht van te mogen leven op vrije Nederlandse grond, daarbij wijzende op onze grote verantwoordelijkheid tegenover het Moederland. Tot heden hebben wij getracht daarnaar te leven.

In de voor de oorlog zo urgente olie-industrie staat Aruba's bevolking in de voorste rijen van wat onze vrienden de Amerikanen noemen het „Home front".

De jongelingschap dient zijn land als militair en ook het particulier initiatief is bezig met het verzamelen van fondsen het verlenen van hulp en het vervaardigen van warme kleding voor zeelieden en oorlogsslachtoffers.

Dit alles moge ik Uwe Koninklijke Hoogheid zonder enige zelfverheffing mededelen. In tegendeel wij zijn er ons van bewust, dat dit alles zo weinig is in vergelijking met wat in de thans geknechte delen van het Rijk wordt gepraesteerd.

Wij zijn verblijd dat wij in de gelegenheid zijn dit alles aan Uwe Koninklijke Hoogheid te vertellen, ook dat het ons thans gegeven is onze liefde en trouw te betuigen aan onze geliefde Koningin Uwe Koninklijke Moeder. Wij weten hoe zwaar Harer Majesteits taak, hoe groot het leed dat zij met en voor Haar volk draagt.

En in dit afgelegen deel van het Nederlands Rijk bidden wij voor Haar om kracht en wijsheid, terwijl ons hart gloeit van trots, als wij vernemen van de moed en de kracht waarmede Zij ons geknechte en lijdende volk in het Moederland schraagt en mede inspireert tot dat geweldig verzet tegen den wreden tiran, verzet dat van versagen noch wijken weet en dat zal leiden door de duisternis naar het licht der vrijheid.

Wij willen Uwe Koninklijke Hoogheid vertellen van de grote plaats die Zij, Zijn Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en de Prinsesjes in ons hart innemen. Het leed en de zorg bleven ook Uw Koninklijk gezin niet gespaard. **Doch het is een grote troost te weten dat Gods gunst is over al degenen die Hem vrezen, over Vorstenhuis en Vaderland, ook in de donkerste tijden.**

10.000 Kinderen huldigen de Kroonprinses.

Kinderen-en Kleurenweelde op het Binnenhof

„Ja, wat een vreugde voor Curaçao"

ORANJE EN NEDERLAND ZIJN ÉÉN.

„Ja, wat een vreugd voor Curaçao. Dat wij deez' dag beleven", aldus zongen tienduizend kinderkelen de Prinses toe, die hoog boven op het bordes de ontroerende kinderhulde in ontvangst nam van de jeugd op Curaçao. Nimmer tevoren waren er zoveel kinderen tezamen gekomen. Nimmer te voren ook heerste er zulk een fantastische kleurenweelde op het prachtige binnenhof van het Willemstade Paleis. Met Haar gevolg en met Zijne Excellentie den Gouverneur kwam de Prinses naar buiten en een oorverdovend gejuich begroette Haar. Talloze vlaggen en vlaggetjes wuifden Haar toe. Het was een zeldzaam schoon ogenblik. Een jongen en een meisje boden der Prinses de te zingen liedjes aan en Doctor Wybojan Goslinga en Frater Maria Radulphus schaarden zich bij de Prinses. Frater Maria Canutus hief zijn stok op en daar klonk schoon en statig het volkslied der Nederlanden:

„Wilhelmus van Nassauwe". En uit tienduizend kelen klonk de bede:

„Mijn schilt ende betrouwen
Sijt Gy, o Godt mijn Heer.
Op U so wil ick bouwen,
Verlaet mij nimmermeer.
Dat ick doch vroom mag blijven,
U dienaar t'allerstont,
De tyranny verdrijven,
Die my mijn hert doorwont."

Hierna werd het welkomslied gezongen met als laatste couplet:

„Oranje en Nederland zijn één,
Geen vijand kan hen scheiden.
Oranje kan ons Volk alleen
Naar Vrede en Welvaart leiden.
Wij bidden onzen Goeden Heer:
„Gij hebt ons lot in handen,
Geef Gij het Huis Oranje weer:
De Vrije Nederlanden"! "

Na afloop dankte de Prinses met handgeklap. Weer viel het muziekcorps in en werd het reeds alom bekende lied gezongen: „Schoon is de West", gevolgd door „Nederland zal herrijzen".

Tienduizend kinderen troostten Hare Koninklijke Hoogheid om het droeve lot van Nederland met de belofte: „Eens komt de dag, dat Neerland zal herrijzen. Eens breekt het uur van Nêerlands vrijheid aan". De toekomstige mannen en vrouwen van Nederland zongen dit hun toekomstige Vorstin toe: „Nederland zal herrijzen". Het was aangrijpend en vol diepe zin.

Na de zang werd Frater Maria Canutus aan Hare Koninklijke Hoogheid voorgesteld. Belangstellend vroeg de Prinses enige biezonderheden. De kinderen juichten en wuifden onafgebroken. Toen vroeg Zijne Excellentie de Gouverneur stilte. Zijne Excellentie dankte namens Hare Koninklijke Hoogheid de kinderen voor het prachtige gezang en deelde tot slot mede, **dat voor de rest van de week het vacantie is voor de kinderen.** De kinderen wachtten het eind van deze zin niet af. Bruisend klonken de jubelkreten omhoog en een woud van vlaggen verhief zich ten teken van dank.

Nu daalde de Prinses van het bordes af en begaf Zij zich naar de voorkant van het Paleis, waar Zij staan ging op een speciaal aangebracht bordes. De muziek begon te spelen en daar trok de jeugd van Curaçao voorbij de Kroonprinses. De peutertjes en de groten, de jongens en de meisjes, alles trok voorbij in een onafgebroken stroom van ruim drie kwartier. Steeds groetend en lachend aanschouwde de Prinses dit alles.

Een onvergetelijke morgen moet dit geweest zijn voor Hare Koninklijke Hoogheid en niet in het minst door deze sublieme jeugdbetoging zullen de woorden in vervulling gaan bij de Prinses: **„Nimmer zal ik ooit de West nog vergeten. Nimmer, al vaar ik de wereld ook rond."**

De oorlogsstorm vaart nog over de Lage Landen bij de Zee en over Insulinde. Doch de tijd nadert snel, dat hij zal zijn uitgewoed en de wrede vijand vernietigd.

Het licht van de nieuwe morgen der vrijheid gloort reeds aan de kim. Wij spreken de wens uit, dat het Hare Majesteit en Uw Koninklijk gezin spoedig moge gegeven zijn terug te keren naar het Vaderland. Volk en Vorstenhuis opnieuw verenigd en verinnigd door gemeenschappelijk lijden, waarbij de klokken van Hollands torens zullen jubelen, in plaats van alarm slaan, de vreugde vuren zullen branden in plaats van de vuren der vernietiging. Dan zal Aruba aan de radio dit alles mede leven en de benauwdheid des harten, die ons op 10 Mei 1940 omkleedde als met rouwgewaad zal van ons afvallen en zullen wij in de geest mede jubelend daarbij aanwezig zijn.

Want Aruba weet zich deel van Groot Nederland verankerd in het Huis van Oranje.

Hierna ontspon zich een gezellig heen en weder bewegen der aanwezigen. Oude banden werden aangeknopt, kennissen bezocht. Tot ook hier een einde kwam en de meer industriële helft des eilands zou bezocht worden.

Protestantse dankdienst.

Inmiddels was om 11 uur in de Protestantse Kerk te Oranjestad een dankdienst onder leiding van Ds. G. E. Alers gehouden. Deze dienst werd door de Prinses om des tijds wille niet bijgewoond, hoewel Hare Koninklijke Hoogheid verklaard had in principe zelfs gaarne aanwezig te zullen zijn. Het kon echter niet, maar een goede gedachte is het geweest om op deze biezondere dag God dank te zeggen dat Hare Koninklijke Hoogheid in ons midden mocht zijn. Ds. Alers preekte naar aanleiding van Psalm 116: 13 en 19 „Ik zal de beker der verlossingen opnemen en de naam des Heren aanroepen. In de voorhoven van het huis des Heren, in het midden van u, o Jeruzalem, Hallelujah". Het kerkgebouw was vrijwel geheel bezet, toen de dienst begon. De Predikant merkte op, dat wij inderdaad alle reden voor een dankdienst hebben, die spontaan moet zijn. De gebeurtenissen zijn zodanig dat een biezondere dienst gerechtvaardigd is. Deze dag is van historisch belang. Met de Prinses zijn ook Nederland en onze families weer nader tot ons gekomen, zij zijn dichter bij ons en wanneer wij de Prinses in ons midden hebben, welt er een danktoon op uit ons hart, omdat wij grond hebben tot grote dankbaarheid. Deze dag opent een perspectief. Want Nederland is in de Prinses dicht bij ons gekomen. Wij weten dat de bevrijding niet ver meer zijn zal.

Verder wees Ds. Alers op het grote belang van de kerk in deze wereldstrijd. Hij prees de kerken in Nederland voor haar standvastigheid in de belijdenis.

Met een „Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen" werd deze dankdienst besloten.

Op Santa Cruz en Sabaneta.

De Pastoors van Santa Cruz en Noord, Pater Meesters en Rogmans, waren op het schoolplein van Santa Cruz verenigd, toen de stoet voorreed. Over de nieuwe weg was het een mooie tocht en de fraaie kerk van Santa Cruz was al spoedig in zicht. Behalve genoemde geestelijken verwelkomden ook Zuster Aemiliana de hoge gasten.

Vrouwen die stonden toe te zien, strooiden bloemen op de weg. Onder leiding van Frère Guillelmus werden liederen gezongen, o.a. Schoon is de West, waarna cadeautjes werden aangeboden, o.a. een geschilderd tafelkleed, twee schilderijen, één van de school en een van den schilder Pandellis zelf.

Bij Sabaneta, de volgende stopplaats is het al hetzelfde. Biba nos Prinses riepen de kinderen onder hun dapperen Pastoor Jansen, die 1000 gld. aanbood voor het Prinses Margrietfonds, bijeengebracht door verschillende groepen kinderen, in de kerk, van enkelingen enz. Een spreekkoor zeide: „Wij hebben de wens geraden van uw koninklijk hart. En daarom schenken wij u, beminde Prinses Juliana, dit als gift voor het Prinses Margrietfonds. Als kinderen van Jezus willen wij het kindeke Jezus helpen in onze Nederlandse zusjes en broertjes".

Betsy de Kort, Antia Bislick en Mevrouw Carmen de Kort behoorden onder degenen, die een en ander aan de Prinses aanboden.

Een oorverdovend gejuich steeg op uit de kindermonden onder de leiding van den geestdriftigen pastoor. Biba nos princes bleef men maar roepen, bleef men maar juichen. Tot ook hier de auto's uit het zicht verdwenen.

De tocht zelf liet iets zien van Aruba's wondere schoonheid. Daar stond de aloë. Daar was de oogst al begonnen. Daar stonden de propere huisjes met hun leuke motieven in de vorm van ster en lier. Daar wapperden de vlaggen en de wimpels. Daar stond een ereboog met — bijna op zijn Brabants — „Welkom ons Prinses". Bij Poz Grandi waren alle telefoonpalen met rood-wit-blauwe doeken omwonden, bij het koffiehuis van Laclé stond een ereboog van palmen. Ook vele auto's en karren waren met palmbladeren versierd.

Te San Nicolas.

De klokken hadden overal gebeierd. Zo deden ze het ook in San Nicolas, waar de zware rook van de Lago opsteeg. Dat was een van de meest indrukwekkende ogenblikken, die ook Pastoor Bartel niet wilde missen, want ook dezen merkten wij hier weer plotseling op temidden der ongeveer 1400 kinderen, die de ruim 30 nationaliteiten vertegenwoordigden waaruit Pastoor Holtermans parochie is samengesteld.

Broeder Grootens van Curaçao stond hier met de Padvinders, Zusters Waltruda (die indertijd op de Simon Bolivar getorpedeerd werd, doch uit het water werd gered), en Desideria stonden er met haar scharen, toen de zang onder leiding van de St. Michielsband inzette. Voor de hoge bezoekers was hier, evenals elders, een overdekte tribune gebouwd, van waaruit de Hoge Bezoekster de hulde in ontvangst nam. Ook hier werd der Prinses een chèque aangeboden voor de Koningin.

De kinderhulde van de scholen was hiermede teneinde. Aruba is voor 67.4% katholiek en zo zal niemand ons kwalijk nemen, dat wij een woord van hulde toevoegen aan de schitterende katholieke organisatie van Aruba's schooljeugd. Natuurlijk voegen wij hierbij, dat de Prins Bernhardschool en de Julianaschool zeker niet verzwegen mogen worden, want ook deze kwamen prima voor de dag.

De Prinses tekent het gastenboek van de Lago.

Aan de poort van de Lago werd Hare Koninklijke Hoogheid door de Heren Smith en Campbell begroet. Deze heren zijn directeur en onderdirecteur van de onderneming. De 4000 man stonden opgesteld op de plaatsen waar zij werkten. Een gigantisch gezicht was het door de enorme uitgestrektheden van de Lago te rijden, met aan weerszijden de torenhoge installaties, waar olie 'gekraakt' wordt. In het ijskoude hoofdkantoor werd Hare Koninklijke Hoogheid allereerst ontvangen. Buitenop stond 'Lang leve Juliana', in het Nederlands, een beleefde geste, die wij ten zeerste waarderen, vooral omdat juist de landslieden zelt hier zoveel in andere talen stellen.

In het gastenboek zette Hare Koninklijke Hoogheid „Juliana Princess of the Netherlands". Andere namen op dezelfde bladzijde zijn die van Prins Bernhard, oud-Gouverneur Wouters (met groot portret), Van Oyen, Van Mook, de Statenleden e.a. De Prinses kreeg als souvenir aangeboden een vierkant draagpassen. Dit zijn zinke etuis, die iedereen op de Lago op zijn pak moet dragen en waarin ieders portret staat ter identificatie. In de draagpassen van de Prinses stonden de foto's van Haar zelf en van de drie kleine Prinsesjes. Echt vrouwelijk spelde de Prinses haar eigen portret terstond zelf op haar japon als ware zij geëmployeerd bij de Lago.

De Heer Campbell was zo weiwillend om intussen de Heren van de Pers voor te lichten omtrent alles wat zij maar wilden weten.

Later werd nog een bezoek gebracht aan de **Lago High School**, waar Noordamerikaanse kinderen school gaan. Zeer aardig was het deze Noordamerikanen het Wilhelmus in zuiver Nederlands te horen zingen. Ook zongen zij het God save the King en the Star Spangled Banner. De **Heights Club** en bijbehorende Kolonie, **Essoville** en he. **Lago-hospitaal** werden in het voorbijgaan bezichtigd en overal stonden de mensen **opgesteld**.

Wij menen, dat dit een voortreffelijk gearrangeerd bezoek is geweest.

Terug naar huis.

Langzamerhand was het al over vijven geworden. De terugweg moest nodig worden aanvaard. Nog even een kijkje op de Prins Bernhardschool, nog een vlugge groet aan Pastoor Jansen, die thans met zijn kinderschaar weer aan de hoofdweg stond opgesteld en toen ging het recht op het vliegveld aan, vanwaar in ongeveer gelijke wijze als op de heenreis, werd teruggevlogen naar Willemstad, dat van de lucht uit bezichtigd werd.

Een weliswaar vermoeiend, maar zeer mooie en rijke dag was voorbij. Ieder die aan de tocht had deelgenomen was blij dit gedaan te hebben. Merkwaardig genoeg deelde men bij het vertrek nog een soort Proclamatie uit, die Henny Eman tot zijn „Estimados Compratriotas" richtte.

Aanbesteding.

De Directeur van Openbare Werken zal op VRIJDAG 10 MAART 1944 des namiddags om 2 uur te zijnen kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 47: het bouwen van een onderofficiersverblijf bij de kustbatterij op Aruba.

Bestek met teekeningen zijn van WOENSDAG 1 MAART 1944 af te verkrijgen aan zijn kantoor te Parera en aan het kantoor op Aruba tegen betaling van f. 7.50 per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op den dag der besteding: f. 6,50 per stel.

De Directeur van Openbare Werken,
GROOTE.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Çuraçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.
WEDSTRIJDPROGRAMMA.
STADION.

Zaterdag, 4 Maart 1944: Curaçaosch XI — Combinatie Hollandsche en Surinaamsche spelers. (Des namiddags om 3 uur)
(Ter gelegenheid van de 100-jarige onafhankelijkheid van Sto. Domingo;
Zondag, 5 Maart 1944: Veteranen-wedstrijd Jong Holland — S.U.B.T.
Zondag, 12 Maart 1944: Ter beschikking C.A.B.

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag, 19 Maart 1944: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Brakke)

COMPETITIE B-KLASSE.

Zondag, 16 April 1944: D.T.S. 1 — Caribe 1 (Zonruiter)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 5 Maart 1944: Independiente 3 — Be Quick 2 (De Haay)
Zondag, 19 Maart 1944: Jong Curaçao 3 — Be Quick 2
Zondag, 26 Maart 1944: Caribe 2 — Veendam 2

(Des morgens om 10 uur)

MUNDO NOBO.

RESERVE-A-KLASSE

Zondag, 5 Maart 1944: Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Willems)
Zondag, 26 Maart 1944: Independiente 2 — Atlanta 2
Zondag, 16 April 1944: Independiente 2 — Jong Curaçao 2

B-KLASSE.

Zondag, 19 Maart 1944: Veendam 1 — U.S.C. 1 (Leers)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 19 Maart 1944: Independiente 3—Scherpenheuvel 2 (De Haay)

(Des morgens om 10 uur)

JUNIORES.

Zondag, 5 Maart 1944: S.U.B.T. — Caribe (Taytelbaum)

(Des morgens om 10 uur)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag, 19 Maart 1944: Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Jansen)

AFSCHRIJVINGEN.

C. Snijders als lid van U.S.C.
F. Paulina en M. Jandomir als lid van Be Quick.

BESTUURSWIJZIGING.

Van BE QUICK is bericht ontvangen dat haar Bestuur ingaande 16 Februari 1944 als volgt is samengesteld:

C. Blanken — Voorzitter
N. Paulina — Onder-Voorzitter
E. Rosino — Secretaris ...
S. G. T. da Costa Gomez — Penningmeester
A. Poulino, H. Blanken, R. Saragosta — Commissarissen

VETERANEN-WEDSTRIJD.

JONG HOLLAND

D. Look
A. Chacuto A. Sentiago
H. Royer O. Zalm D. van Ecks
W. Marugg A. Sprock J. Suarez H. Leers C. Kroon
O
A. Celestina V. Evertsz A. Maduro A. Veeris J. Davelaar
J Cicilia J. Jacob W. Habaths
H. Maduro L. Jandroep
V. Manuel

S.U.B.T.

HET BESTUUR.

ALEXANDRA KOLLONTAY   JUHU KUSTI PAASIKIVI
Zij stelde de eisen.......... aan hem.

RUSLAND STELT VREDESVOORWAARDEN AAN FINLAND.

Als een voorspel van Russisch-Finse vredesonderhandelingen heeft Rusland geëist, dat de Finnen de „militaire verrichtingen" zullen stopzetten, ogenblikkelijk de betrekkingen met Duitsland zullen verbreken in alle Duitse troepen en schepen in Finland — indien nodig met Russische hulp — zullen interneren. De radio van Moskou heeft deze wapenstilstandsvoorwaarden gisteravond uigezonden en gezegd dat ingeval Finland de voorwaarden ogenblikkelijk aanvaardt, de Sovjet-regering bereid is om een aanvang te maken met onderhandelingen voor het sluiten van een vredesverdrag. De radio zeide, dat Ruslands Ambassadeur in Zweden, Mevrouw Alexandra Kollontay, in Stockholm de voorwaarden overhandigde aan den Finsen staatsman Juhu Kusti Paasikivi.

Er is nog geen ogenblikkelijk commentaar op de Russische voorstellen gekomen uit Helsinki waar het Finse Parlement gisteren twee geheime vergaderingen heeft gehouden om te beraadslagen over het sluiten van vrede of voortzetting van de oorlog met Rusland. Het officiële communiqué over de vergaderingen gaf geen aanwijzing, dat er een beslissing is genomen.

De Britse pers noemde de Russische voorstellen „milddadig" en de „Daily Mail" zeide, dat zij „zonder uitstel moeten worden aanvaard". Het Stockholmse nieuwsblad „Morgen Tidningen" zeide, dat de voorstellen „best genomen kunnen worden als uitgangspunt voor verdere stappen om tot een wapenstilstand te geraken". Het blad, dat nauwe betrekkingen heeft met de krachtige Finse Sociaal Democratische Partij, voegde eraan toe, dat de voorwaarden „streng zijn maar men moet toegeven, dat zij geen melding maken van een Russische bezetting of enige bedreiging voor de onafhankelijkheid van het land". In andere woorden zeide het nieuwsblad, dat het voorwaarden zijn, welke de Finnen met herhaling beweerden te zullen aanvaarden.

Officiële kringen in Londen deelden mede, dat na overleg met Rusland Groot Britannië ingestemd heeft met de vredesvoorwaarden, welke door de Sovjet Unie aan Finland werden gesteld. (Londen, (AP) 1.3).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 29 Februari vervolgden onze troepen hun offensief in de richting van Pskov en veroverden zij in de gevechten meer dan 250 plaatsen, waaronder Pogorelka (op 10 kilometer ten Noorden van Pskov.).

Ten Noord-Westen van Novosokolniki hebben onze troepen de Duitse weerstand gebroken en het districtscentrum van het Kalinin-gebied de stad Nozorjev veroverd alsook meer dan 60 andere plaatsen.

Ten Zuiden van Krivoi Rog leverden onze troepen succesrijke offensieve verrichtingen waarbij zij een districtscentrum van het Dnjepropetrovsk-gebied, de stad Sjirokoye, veroverden, de stad Ingulets en ook meer dan 70 andere plaatsen.

In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten. Op 28 Februari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 25 Duitse tanks. 36 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 29.2).

DE LAATSTE PHASE.

Tom Yarborough seint uit Londen:

Het toneel is gereed voor de laatste phase van de harde slag om Pskov nu de Russen hun kanonnen binnen schietafstand van de stad hebben gebracht en de Duitsers voorbereidingen schijnen te treffen om de stad te verdedigen. Na meer dan twee weken van goede voortgang over het wrede moerassenland in een uitgebreide campagne welke gekenmerkt wordt door bewegingen van kleine groepen, infiltraties en overrompelde schermutselingen, komen de Russen nader voor het leveren van een geregelde slag aan de poorten van de krachtig versterkte basis. De Duitsers hebben zich tot nu toe teruggetrokken zonder daarbij reusachtige verliezen aan manschappen te lijden, doch de Russen hebben hen geen tijd gegeven enige tussenliggende defensie-linie te consolideren.

Dinsdag zijn de Russen binnengedrongen in de verdedigingsgordel om de stad, uit het Noorden, het Noord-Oosten en het Oosten. Twee grote Russische speerpunten op 95 en 160 kilometer ten Zuid-Oosten van Pskov maken ook snel voortgang en indien de uiteindelijke beslissing om Pskov zelf lang genoeg wordt uitgesteld zouden zij in Letland kunnen doordringen en de Duitsers van het Zuiden uit in de rug nemen. Een speerpunt is even voorbij Sloboda en het andere voorbij Putsosjka in de richting van Riga. Volgens de radio van Vichy heeft een Berlijnse zegsman verklaard, dat er tekenen zijn, dat de Sovjets een reusachtige offensief zullen inzetten langs de gehele lengte van het Oostfront. (Londen, (AP) 29.2).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

Te land: „Op het strandhoofd van het 5e leger poogde de vijand zonder succes onze defensies op twee plaatsen te doorbreken in de nacht van 28 Februari. Gisteren oefende de vijand een krachtige druk langs het Oostelijk deel van het strandhoofd. Wij namen gevangenen. Aan het hoofdfront van het 5e leger was de toestand over het algemeen kalm, doch de patrouilles waren actief in de meeste sectoren. Een vijandelijke aanval werd afgeslagen. Patrouilles van het 8e leger porden diep in vijandelijk gebied.

In de lucht: Het vliegveld Viterbo werd gisteren aangevallen door middelzware bommenwerpers. De spoorwegfaciliteiten te Giulianova werden door lichte bommenwerpers gebombardeerd. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers vielen troepenconcentraties, kanonstellingen en motorvoertuigen aan in het gebied van Anzio en de scheepvaart voor de Joegoslavische kust. Tijdens de dag werden 6 vijandelijke vliegtuigen vernield en 6 onzer toestellen worden vermist. De Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 700 enkelvluchten uit. Ongeveer 30 vijandelijke vliegtuigen waren actief." (Geallieerd Hoofdkwartier in Napels, (AP) 1.3).

OPSTAND IN ARGENTINIË.

Een spoedbericht uit Montevideo meldt, dat een militaire beweging tegen het regime van Farrell in Argentinië is uitgebroken. Vanwege de strenge censuur in Buenos Aires is het zeer moeilijk om de bizonderheden te weten te komen. Het bureau van den President maakte evenwel bekend, dat de leider van de beweging, Luitenant Kolonel Tomas Duco, bevelhebber van het 3e regiment, is gevangen gezet.

Volgens andere onbevestigde berichten zou de marine ook een beweging begonnen zijn tegen de regering van Farrell. De riviervloot zou zijn opgestoomd naar Buenos Aires.

Voorts zou de beweging zich hebben uitgebreid onder de strijdkrachten. In de provincie Entre Rios zouden de troepen zijn opgetrokken tegen de strijdkrachten van Farrell. Volgens geruchten is Ramirez verdwenen uit zijn residentie waar hij bewaakt werd. Generaal Rawson zou zijn gearresteerd en naar het Ministerie van Oorlog gebracht maar later weer vrijgelaten. Er is geen verbinding met Buenos Aires en de Noordamerikaanse Ambassade mag ook niets seinen. De berichten zijn zeer tegenstrijdig. Volgens de staatsradio zou de opstand de kop zijn ingedrukt en zou er kalmte heersen in het land. (Montevideo, (AP) 1.3).

LANDING OP DE ADMIRALITEITSEILANDEN.

Generaal MacArthur is aan land gegaan op het eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep waar de Noordamerikaanse strijdkrachten gisteren een strandhoofd hebben gevestigd en heeft het pas veroverde vliegveld Momote geïnspecteerd. MacArthur, die de landingsoperatie leidde van de brug van een oorlogsschip af, was vergezeld door Vice Admiraal Thomas C. Kinkaid en andere hooggeplaatste Geallieerde officieren.

Slechts twintig minuten voordat MacArthur arriveerde waren Japanse scherpschutters gedood aan de rand van het belangrijke vliegveld. MacArthur bood ogenblikkelijk het Onderscheiden Dienstkruis aan aan den 1en Luitenant Frank Henshaw van Texas, die het eerst van allen aan land kwam. De Opperbevelhebber in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan liep door de wrakstukken, welke waren veroorzaakt door het verschrikkelijk vloot- en luchtbombardement, dat aan de landing voorafging, en feliciteerde de officieren en manschappen van de 1e cavalerie-divisie alvorens te vertrekken.

De eenheden van de 1e cavalerie-divisie, die te voet gingen, kwamen op het strand van het eiland Los Negros in de Noordwestelijke hoek van de Admiraliteitseilanden en veroverden binnen een minimum van tijd het vliegveld Momote in een uitstekend gecoördineerde aanval van leger, vloot en luchtmacht, die den Japanners volkomen verraste. Niet een enkel vijandelijk vliegtuig of schip mengde zich in de strijd.

Torpedojagers van de 7e vloot onder bevel van Admiraal Kinkaid brachten de troepen naar het eiland door de Birmarck Zee, welke een jaar geleden haast geheel tot het vijandelijk domein behoorde. MacArthur zeide, dat door deze invasie het einde van de campagne om de Bismarck Archipel „duidelijk in zicht" gekomen is een „behalve de troepen, die in de Salomonseilanden geïsoleerd zijn zijn thans ongeveer 50.000 manschappen van den vijand — grotendeels op Nieuw Britannië en bij Rabaul — ingesloten". De soldaten verpletterden de Japanse weerstand op de kust en spoedig kon Brigadier Generaal William C. Chase van Rhode Island, die het bevel voert over de aanvalstroepen melden, dat het vliegveld Momote veroverd was. Dit vliegveld was een der beste die de vijand in de Stille Zuidzee had. Het bevindt zich nog in uitstekende toestand. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan. (AP) 1.3).

CURAÇAO

DE PRINSES NAAR CARACAS.

De kranten van Caracas wijden grote artikelen aan de as. komst van Prinses Juliana en Haar foto's staan op de voorbladen, waarop grote titels het aanstaande bezoek mededelen.

LEUKE POSTSTEMPEL.

Op alle brieven die thans door de Curaçaose posterijen worden behandeld wordt het aardige stempel geplaatst „Prinses Juliana in ons midden Curaçao" (de c van Curaçao zonder cédille). Een margriet staat er nog bij. Ongetwijfeld een leuke geste, die naar wij ervoeren door velen geapprecieerd wordt.

PROGRAMMA VOOR MORGEN (DONDERDAG).

Bezoek Bonaire.

8 uur vertrek naar Bonaire.

8.30 Ontvangst op het vliegveld, waarna een schouw van de erewacht. Hierna wordt naar de Pasangrahan in de hoofdplaats gereden.

Aubade van de schoolkinderen.

Défilé van de Nederlandse en Noordamerikaanse troepen.

Ontvangst in de Pasangrahan, waarbij Gezaghebber Xavier H. C. M. Krugers zal spreken. Bonaire's Statenlid John A. de Jongh zal de reis naar zijn gebiedsdeel medemaken.

Na de ontvangst wordt de terugtocht naar Curaçao aanvaard.

14.30 — 16.00 Bezoek aan Scherpenheuvel en Sta. Rosa-weeshuis.

16.00 — 17.30 Bezoek Zuikertuintje.

17.00 — 17.45 Bezoek aan Zeelandia.

20.30 Ontvangst van verschillende comité's. (Opgave hiervan bij den adjudant van den Gouverneur).

Uit Londen wordt gemeld dat 7 Nederlanders wegens sabotage zijn terechtgesteld.

— De Duitse kanonnen hebben een hevig vuur geopend op het Geallieerde strandhoofd ten Zuiden van Rome. Aanvallen van de Duitse troepen zijn tot nu toe afgeslagen.

De Duitsers gebruiken een „geheim wapen" — tanks geladen met springstoffen — maar niettemin zijn zij er niet in geslaagd een doorbraak te maken. De krachtigste Duitse aanval werd gedaan tussen Carroceto en Cisterna. De Geallieerde kanonnen en vliegtuigen bestoken op hun beurt de vijandelijke troepen en tanks.

— Een officieel communiqué, dat door de regering van Farrell werd uitgegeven, deelde mede, dat Luitenant Kolonel Tomas A. Duco op onverklaarbare wijze op de avond van 29 Februari poogde om de troepen van zijn derde regiment te doen revolteren.

De officieren en onder-officieren weigerden hem te volgen zodat zijn plan mislukte.

Er heerst een volkomen orde in het land, aldus het communiqué.

Verder werd critiek geoefend op de radio-zenders van Uraguay voor het verspreiden van geruchten. Het volk, de marine en het leger zouden volkomen achter regering staan.

't Is Oranje 't Blijft Oranje

